

توران خانوم، معلم خوب بچه‌ها

سال‌ها پیش در شهر تهران دختری به دنیا آمد که پدر و مادرش، اسم او را «توران» گذاشتند. توران مثل همه‌ی بچه‌ها عاشق شعر و قصه‌هایی بود که مادرش برایش می‌خواند. بعدها که بزرگ‌تر شد، خودش شروع کرد به خواندن کتاب‌ها. وقتی با «شاهنامه»ی فردوسی آشنا شد،

خیلی از آن خوشش آمد. توران وقتی به سن دانشگاه رسید، تصمیم گرفت رشته‌ی روان‌شناسی بخواند. پس رفت به دانشگاه «سوربن» در فرانسه و آن‌جا یادگرفت چطور معلم خوبی برای بچه‌ها باشد. وقتی به ایران برگشت، کودکان و دبستانی پایه‌گذاری کرد به اسم «فرهاد». توی این مدرسه‌ها به بچه‌ها خیلی خوش می‌گذشت چون آن‌ها درباره‌ی اداره‌ی مدرسه تصمیم می‌گرفتند نه مدیر و معلم. بچه‌ها از بین خودشان، نماینده انتخاب می‌کردند و این نماینده‌ها به معلم‌ها می‌گفتند که چه تکلیف‌هایی به دانش‌آموزها داده‌شود. همچنین برنامه‌ی گردش‌های علمی را نماینده‌ها تعیین می‌کردند. او این روش‌های معلمی را در کتاب‌های مختلف نوشت و چاپ کرد تا بقیه‌ی معلم‌ها هم آن‌ها را یاد بگیرند. یکی دیگر از کارهای مهم توران خانم، پیشنهاد فرهنگ‌نامه‌ای بود که مخصوص بچه‌ها باشد. طرح راه‌اندازی «کانون پرورش فکری» و نشریه‌هایی مثل «پیک دانش‌آموز» که مناسب بچه‌ها بود، از ایده‌های خوب توران خانم است. خانم «توران میرهادی» چهارسال پیش ازدنیا رفت ولی کارهای مفیدی که برای بچه‌ها انجام داد، هنوز باقی است.

